

VENDIM
NË EMËR TË REPUBLIKËS

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë e përbërë nga :

Fehmi Abdiu,	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Zija Vuci,	Anëtar i “ “
Hajredin Fuga,	Anëtar i “ “
Alfred Karamuço,	Anëtar i “ “
Kujtim Puto,	Anëtar i “ “
Sokol Sadushi,	Anëtar i “ “
Kristofor Peçi,	Anëtar i “ “

Me sekretare Noela Ruço, më datë 21.12.1999 dhe 24.12.1999, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura kërkesën me nr.68/3 Akti, që i përket :

KËRKUES: NIKOLAUS E JURGEN TRESKA, të përfaqësuar nga avokat Ermir Dobjani.

SUBJEKTI I INTERESUAR: MINISTRI I DREJTËSISË, i përfaqësuar nga zoti Frederik Paskali, me autorizimin nr.12/20, datë 20.12.1999

OBJEKTI: Detyrimi i Ministrit të Drejtësisë të jap lejen për ekzekutimin e detyrueshëm të vendimit civil nr.1808, datë 24.04.1997 të gjykatës së rrethit Tiranë.

Kërkuesit kanë parashtruar këto shkaqe për pranimin e kërkesës së tyre :

1. Është cënuar prona dhe të drejtat tona të pranuar me ligj pa një proces të rregullt ligjor.
2. Kemi bërë të gjitha përpjekjet për zgjidhjen e çështjes në rrugë administrative, prandaj kanë shteruar të gjitha mjetet juridike për mbrojtjen e të drejtave tona.

GJYKATA KUSHTETUESE,

Pasi dëgjoi shpjegimet e përfaqësuesve të palës kërkuese, të subjektit të interesuar dhe analizoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

Gjykata e rrethit Tiranë, me vendimin nr.1808, datë 24.04.1997 ka vendosur detyrimin e ambasadorit të Republikës Italiane që të paguajë në favor të kërkuesve qiranë e truallit të Rezidencës në shumën 3424 dollarë amerikanë në muaj. Vendimi ka marrë formën të prerë dhe zyra e përmbarimit Tiranë në përputhje me kërkesat e nenit 526 të Kodit të Procedurës Civile, i ka kërkuar ministrit të Drejtësisë dhënien e lejes për egzekutim.

Meqënëse nga ministri i Drejtësisë nuk jepej leja përkatëse, kërkuesit i janë drejtuar Gjykatës Kushtetuese, e cila me vendimin nr.55, datë 27.10.1998 nuk e kaloi çështjen për shqyrtim në seancë gjyqësore, me arsyetimin se ekzistojnë mundësi të tjera të pashfrytëzuara që kjo mosmarrëveshje të zgjidhet në rrugë administrative. Pas këtij vendimi, kërkuesit i janë drejtuar përsëri ministrit të Drejtësisë dhe Kryeministrit për të zgjidhur çështjen dhe pasi nuk kanë marrë përgjigje, kanë përsëritur kërkesën në Gjykatën Kushtetuese, duke parashtruar se mosekzekutimi i vendimit të gjykatës vjen në kundërshtim me kërkesat e nenit 142/3 të Kushtetutës .

Për zgjidhjen e drejtë të çështjes, Gjykata Kushtetuese iu referua edhe Konventës së Vjenës, datë 18 prill 1961 “ Mbi Marrëdhëniet Diplomatike”, në të cilën shteti ynë është palë.

Sipas Konventës së Vjenës, agjenti diplomatik, i cili, me disa përjashtime, që përmenden në nenin 31/1, gëzon imunitetin e juridiksionit penal, civil dhe administrativ të shtetit pritës. Ky parim i Konventës është sanksionuar edhe në nenin 39 të Kodit të Procedurës Civile, sipas të cilit anëtarët e përfaqësive diplomatike e konsullore të vendosura në Republikën e Shqipërisë, nuk i nënshtrohen juridiksionit të gjykatave shqiptare, përveç kur pranojnë vullnetarisht ose kur objekti i padisë ka të bëjë me sende të paluajtshme që ndodhen në Republikën e Shqipërisë. Por, në lidhje me objektin e padisë, në dallim nga neni 39 i Kodit të Procedurës Civile, Konventa ka bërë edhe një përjashtim.

Kështu, sipas nenit 31/1 gërma “a” dhe nenit 1/ë të Konventës, agjenti diplomatik gëzon imunitetin e juridiksionit për veprime lidhur me një ndërtesë private ose terrenin përkatës që ndodhet në teritorin e shtetit pritës, kur e posedon atë për llogari të shtetit akreditues për qëllimet e misionit.

Në këto rrethana, duke patur parasysh hierarkinë e akteve normative sipas nenëve 116 dhe 122/2 të Kushtetutës, marrëveshja ndërkombëtare ka epërsi mbi ligjet e vendit që nuk pajtohet me të. Prandaj, në këtë rast, do të zbatohen kërkesat e nenit 31/1, gërma “a” të Konventës së Vjenës.

Përsa i përket pretendimit të kërkuësve se mosekzekutimi i vendimeve gjyqësore vjen në kundërshtim me nenin 142/3 të Kushtetutës, për rastin konkret, ai është i pabazuar. Sipas kësaj dispozite, asnjë organ shtetëror nuk mund të verë në diskutim drejtësinë e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Çdo organ shtetëror detyrohet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre. Por, në rastin konkret, organet përkatëse shtetërore shqiptare, nuk mund t’i marrin ato masa, sepse i pengojnë detyrimet që ka marrë shteti shqiptar, sipas Konventës së Vjenës dhe frymës së Kushtetutës.

Prandaj, kërkesa e kërkuësve Nikolaus e Jurgen Treska duket të rrëzohet si e pa bazuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në bazë të neneve 131/f dhe 134/g të Kushtetutës dhe nenit 41 të Ligjit nr. 8373, datë 15.07.1998 “ Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

V E N D O S I :

Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Tiranë, më 10.03.2000
Nr.68/3 i Regj.Themeltar.
Nr.11 i vendimit.